

---

shrIgjendramokShaH

श्रीगजेन्द्रमोक्षः

Document Information

Text title : gjendramokShaH

File name : gjendramokShaH.itx

Category : vishhnu

Location : doc_vishhnu

Proofread by : PSA Easwaran psawaswaran at gmail.com

Description/comments : ShrimadbhagavataM skandha 8, adhyAya 3

Acknowledge-Permission: Shri Tripursundari Ved Gurukulam, Sahibabad (Ghaziabad), UP

Latest update : August 3, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 3, 2020

sanskritdocuments.org

श्रीगजेन्द्रमोक्षः

श्रीशुक उवाच

अेवं व्यवसितो बुद्ध्या समाधाय मनोद्धृति ।

जजाप परमं जाध्यं प्राञ्जन्मन्यनुशिक्षितम् ॥ १ ॥

गजेन्द्र उवाच

नमो भगवते तस्मै यत अेतच्छिदात्मकम् ।

पुरुषायाद्विभीजाय परेशायाभिधीमहि ॥ २ ॥

यस्मिन्निदं यतश्चेदं येनेदं य ष्टं स्वयम् ।

योऽस्मात्परस्माच्च परस्तं प्रपद्ये स्वयम्भुवम् ॥ ३ ॥

यः स्वात्मनीदं निजमाययार्पितं

क्वचिद्विभातं क्व य तत्तिरोहितम् ।

अविद्धदृक् साक्ष्युभयं तदीक्षते

स आत्ममूलोऽवतु मां परात्परः ॥ ४ ॥

कालेन पञ्चत्वमितेषु कृत्स्नशो

लोकेषु पालेषु य सर्वडितुषु ।

तमस्तदाऽऽसीद्गहनं गभीरं

यस्तस्य पारेऽभिविराजते विभुः ॥ ५ ॥

न यस्यदेवा ऋषयःपदं विदु-

र्जन्तुः पुनः कोऽर्हति गन्तुमीरितुम् ।

यथा नटस्याकृतिभिर्वियेष्टतो

दुरत्ययानुक्कमणः स भावतु ॥ ६ ॥

द्विदृक्ष्वो यस्य पदं सुमङ्गलं

विमुक्त सङ्गा मुनयः सुसाधवः ।

यरन्त्यलोकप्रतमप्रणं वने

भूतात्मभूताः सुलुङ्घः स मे गतिः ॥ ७ ॥

न विद्यते यस्य य जन्म कर्म वा

न नामरूपे गुणदोष एव वा ।

तथापि लोकाध्ययसम्भवाय यः

स्वमायया तान्यनुकालमृच्छति ॥ ८ ॥

तस्मै नमः परेशाय ब्रह्मणोऽनन्तशक्तये ।

अरुपायोरुरुपाय नम आश्चर्यकर्मणो ॥ ९ ॥

नम आत्मप्रदीपाय साक्षिणे परमात्मने ।

नमो गिरां विदूराय मनसश्चेतसामपि ॥ १० ॥

सत्त्वेन प्रतिलभ्याय नैष्ठर्भ्येण विपश्चिता ।

नमः डैवल्यनाथाय निर्वाणसुभसंविदे ॥ ११ ॥

नमः शान्ताय घोराय मूढाय गुणधर्मिणे ।

निर्विशेषाय साम्याय नमो ज्ञानधनाय य ॥ १२ ॥

क्षेत्रज्ञाय नमस्तुभ्यं सर्वाध्यक्षाय साक्षिणे ।

पुरुषायात्ममूलाय मूलप्रकृतये नमः ॥ १३ ॥

सर्वेन्द्रियगुणदृष्टे सर्व प्रत्यय डेतवे ।

असताख्याययोक्त्याय सदाभासाय ते नमः ॥ १४ ॥

नमो नमस्तेऽभिलकारणाय

निष्कारणायाम्भुतकारणाय ।

सर्वागमाभ्यायमहार्णवाय

नमोऽपवर्गाय परायणाय ॥ १५ ॥

गुणारणित्थन्नचिदूष्मपाय

तत्क्षोभविस्फूर्जितमानसाय ।

नैष्ठर्भ्यभावेन विवर्जितागम-

स्वयंप्रकाशाय नमस्करोमि ॥ १६ ॥

मादृक्प्रपन्नपशुपाशविभोक्षाणाय

मुक्ताय भूरिकरुणाय नमोऽलयाय ॥

स्वांशेन सर्वतनुभृन्मनसि प्रतीत-

प्रत्यग्दृशे भगवते भृलते नमस्ते ॥ १७ ॥

आत्माऽऽत्मजामगृहवित्तजनेषु सक्तै-
र्दुष्प्रापणाय गुणसङ्गविवर्जिताय ।
मुक्तात्मभिः स्वलृष्टये परिभाविताय
ज्ञानात्मने भगवते नम ष्वराय ॥ १८ ॥

यं धर्मकार्थविमुक्तिकामा
भजन्त षष्टां गतिमाप्नुवन्ति ।
किं त्वाशिषो रात्यपि देहमव्ययं
करोतु मेऽदभ्रद्यो विमोक्षणम् ॥ १९ ॥

अेकान्तिनो यस्य न कञ्चनार्थं
वाञ्छन्ति ये वै भगवत्प्रपन्नाः ।
अत्यद्भुतं तच्चरितं सुमङ्गलं
गायन्त आनन्दसमुद्रमग्न्याः ॥ २० ॥

तमक्षरभ्रह्म परं परेश-
मव्यक्तमाध्यात्मिकयोगम्यम् ।
अतीन्द्रियं सूक्ष्ममिवातिदूर-
मनन्तमाद्यं परिपूर्णाभीडे ॥ २१ ॥

यस्य ब्रह्माद्यो देवा वेदा लोकाश्चाराचराः ।
नामरूपविभेदेन कृत्व्या य कलया कृताः ॥ २२ ॥

यथार्थिषोऽग्नेः सवितुर्गभस्तयो
निर्यान्ति संयान्त्यसकृत्स्वरोधिषः ।
तथा यतोऽयं गुणसम्प्रवाहो
बुद्धिर्मनः भ्रानि शरीरसर्गाः ॥ २३ ॥

स वै न देवासुरमर्त्यतिर्यङ्
न स्त्री न षडो न पुमान्न जन्तुः ।
नायं गुणः कर्म न सन्न थासन्
निषेधशेषो जयतादशेषः ॥ २४ ॥

जिञ्जुविषे नाडमिडामुया डि-
मन्तर्बुडिश्चावृतयेभयोन्था ।

छच्छामि कालेन न यस्य विप्लव-

स्तस्यात्मलोकावरणस्य मोक्षम् ॥ २५ ॥

सोऽहं विश्वसृष्टं विश्वमविश्वं विश्ववेदसम् ।

विश्वात्मानमजं ब्रह्म प्राणतोऽस्मि परं पदम् ॥ २६ ॥

योगरन्धितकर्माणो हृदि योगविभाविते ।

योगिनो यं प्रपश्यन्ति योगेशं तं नतोऽस्म्यहम् ॥ २७ ॥

नमो नमस्तुभ्यमसह्य वेग-

शक्तित्रयायापिलधीगुणाय ।

प्रपन्नपालाय दुरन्तशक्तये

कदिन्द्रियाणामनवाप्यवर्त्तने ॥ २८ ॥

नायं वेद स्वमात्मानं यच्छक्त्याहन्धिया हतम् ।

तं दुरत्ययमाहात्म्यं भगवन्तमितोऽस्म्यहम् ॥ २९ ॥

श्रीशुक उवाच

अेवं गणेश-द्रमुपवर्णितनिर्विशेषं

ब्रह्माद्यो विविधलिङ्गभिदाभिमानाः ।

नैते यद्योपससृपुर्निषिलात्मकत्वात्

तत्रापिलामरमथो हरिराविरासीत् ॥ ३० ॥

तं तद्गदार्तमुपलभ्य जगन्निवासः

स्तोत्रं निशम्य दिविजैः सह संस्तुवभिः ।

छन्दोमयेन गरुडेन समुद्यमान-

श्चक्रायुधोऽभ्यगमदाशु यतो गणेश-द्रः ॥ ३१ ॥

सोऽन्तस्सरस्युरुबलेन गृहीत आर्तो

दृष्ट्वा गरुत्मति हरिं ष उपात्तयकम् ।

उत्क्षिप्य साम्भुजकरं गिरमाह कृच्छ्रा-

न्नारायाणामिलगुरो भगवन् नमस्ते ॥ ३२ ॥

तं वीक्ष्य पीडितमजः सहसावतीर्य

सग्राहमाशु सरसः कृपयोज्ज्वलार ।

ग्राहाद्धिपाटितमुष्पादरिणा गणेश-द्रं

सम्पश्यतां हरिरभूमुयदुस्त्रियाणाम् ॥ ३३ ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे सखितायामष्टके
श्रीगजेंद्रमोक्षां नाम तृतीयोऽध्यायः ॥

Proofread by PSA Easwaran psaeaswaran at gmail.com

——
shrIgajendramokShaH

pdf was typeset on August 3, 2020

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

